

DEDICTVÍ OTCE
ZACHOVEJ NAM, PANE!

EVANGELIUM

na Druhou neděli po velikonocích; Jan 10, 11-16:

V tom čase řekl Ježíš fariseům: "Já jsem pastýř dobrý, Dobrý pastýř dává v sázku život svůj za ovce své. Ale námezdník, ten, kdo není pastýř, kterému ovce nepatří, když vidí přicházet vlka, opouští ovce a utíká. A vlk trhá a rozhání ovce. Námezdník pak prchá, protože to je najať člověk a na ovcích mu nezáleží. Já jsem pastýř dobrý a znám svoje a znají mne moje, jako mne zná Otec a jako já znám Otce. A svůj život dávám za ovce své. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést a budou slyšet hlas můj; a bude jeden ovčinec a jeden pastýř.

POUČENÍ:

Vidíme velkou pastýřskou péči Kristovu o Své stáde, Církev.

Slovy "jiné ovce" se rozumějí všichni lidé dobré vůle, které Kristus volá do jedné Církve katolické.

N E D Ě L E

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilomethodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

Č. 33.

20. dubna 1958.

VELIKONOČNÍ PROJEV SV. OTCE.

Jako v minulých letech, promluvil Sv. Otec Pius XII. na Hoď Boží velikonoční o polednách s balkonu chrámu sv. Petra ke shromážděným zástupům a udělil požehnání Urbi et Orbi - městu Římu i celému světu. Zdůraznil znova, že jen skrze Krista, jenž je Světlo světa, může lidstvo dojít míru, a vyzval svět k návratu ke Kristu. Právil: "Jedině skrze Krista a v Kristu dosáhne člověk osobní dokonalosti; skrze Něho dílo lidské bude mít život a jejich vztahy k ostatním lidem a tvorům nabudou uspořádání míru ... Naopak, ... jestliže války a povstání propukají neustále po končinách země, ... je to znamením, že něco bylo vyloučeno z osvěcujícího a oživujícího pramene Světla Božího" ...

NB. Ptáme se: Můžeme my přispět k návratu lidstva ke Kristu a k míru na světě? - Zajisté: Mějme Krista a sv. Víru zdrojem našeho osobního života; a svým příkladem a vlivem usilujme, aby úcta k Nejvyšší Autoritě Boží a vědomí zodpovědnosti před Bohem za činy lidské, byly uznány ve veřejnosti...

---oooo---

JEJÍ TĚLO JE NEPORUŠENE.

Dne 16. dubna slaví Církev svátek sv. Bernadety Soubirousové, která zemřela před 79 roky, r. 1879. Byla r. 1858 omilostněna viděními Panny Marie v Lurdech. Tehdy jí Panna Maria řekla: "Neslibuji ti, že tě učiním šťastnou na tomto světě, ale na onom." A Panna Maria splnila své přislíbení: Během svého života, již v mládí a později jako řeholní sestra Bernarda v klášteře v Nevers, byla Bernadeta chatrného zdraví a byla mnoho nemocná. Poslední léta svého krátkého života - zemřela, když jí bylo 35 let - prožila v lenošce a trpěla velice nádorem na noze, který se vyvinul v bolestivý kostičer... Když jí radili, aby hledala uzdravení vodou z pramene lurdského, který na pokyn Panny Marie vytryskl pod jejíma rukama, odpovídala: "Pramen není pro mne" ... Na tomto světě snášela ochotně utrpení v duchu pokání za hříchy lidstva; ale po smrti byla vřazena mezi Svaté Páně; její duše požívá nekonečné věčné blaženosti u Královny nebes; i její tělo bylo na přímluvu Panny Marie omilostněno: odpočívá ve skleněném relikviáři pod sochou Panny Marie Lurdské v klášteře v Nevers ve Francii, a je dodnes neporušené, jakoby zemřela včera

---oooo---

S V A T Ý V O J T Ě C H .

Ve východních Čechách na vysokomýtsku je nevelká vesnice Radim. Nese jméno po nejmladším bratru sv. Vojtěcha Radimovi, který doprovázel sv. Vojtěcha k pohanským Prusům a stal se prvním arcibiskupem v polském Hnězdně.

RADUJ SE, NEBES KRÁLOVNO,
aleluja;
plesej všech světů koruno,
aleluja!
JEHOŽ jsi v lůně nosila,
aleluja,
v jesličky chudé vložila,
aleluja!
ZE HROBU povstal z moci své,
aleluja,
pokořil brány pekelné,
aleluja!
MATIČKO BOŽÍ, uslyš nás,
aleluja,
oroduj za nás v každý čas,
aleluja!

CÍRKEVNÍ KALENDÁŘ: -NED.
20.IV:Druhá neděle po ve-
likonocích;-PON.21:sv.An-
selma;-STR.23:sv.Vojtěcha,
biskupa a mučedníka, patro-
na českého;-PÁT.25:IV:sv.
Marka, evangelisty, proseb-
ný den;-SOB.26:Panny Ma-
rie Dobré Rady.

MŠE SV.: -21.IV: dobrý ú-
mysl;-23.4:za vPz.Frant.
Čajku.

Při Duchovní obnově v Bur-
lingtonu, Ont. přistoupila
pěkná skupina lidí ke sv.
svátostem.

Z KATOLICKÉHO SVĚTA: -Sv.
Otec přijal asi 1000 ři-
dičů pouličních drah z Ja-
nova s janovským arcí-
biskupem kardinálem Sirim;
a v proslovu zdůraznil
znovu velkou lásku a péči
Církve o dělníky. -Misio-
nář v Africe v Nyasaland
píše: Měli jsme krásné ve-
likonoce a velmi mnoho li-
dí na Službách Božích. Po-
dali jsme na 7000 sv.pří-
jímání. Byl jsem naprosto
vyčerpan zpovídáním.

V Sao Paulo v Brazílii by-
la zahájena stavba velké
basiliky Panny Marie, kde
bude chován obraz Panny
Marie, patronky Brazílie.
-V Hong Kongu v Číně bylo
během Sv.týdne přijato do
Církve 2552 konvertitů.
Hong Kong má nyní 125.000
katolíků. Ke konci druhé

Sv.Vojtěch, druhý biskup pražský a mučedník, pa-
tron země české, je nejslavnější syn našeho ná-
roda v druhé polovině desátého století. Byl z vla-
dyckého rodu Slavníkovců, kteří měli své středisko
na hradě Libici ve východních Čechách. Jeho otec
byl Slavník a matka Střezislava, která jej zasvěti-
la Matce Boží v kostele Panny Marie na Libici, když
byl jako dítě upadl do těžké nemoci. Prvního vycho-
vání se mu dostalo od kněze Radly, a r.972 byl po-
slán do škol v Magdeburku. Po devíti letech vstou-
pil mezi pražské žakovstvo, a první biskup pražský
Dětmár jej posvětil na podjáhna. Byl při smrti
biskupa Dětmara r.982 hluboce dojat jeho skličeno-
stí nad ještě příliš zakořeněnými pohanskými zvyky
mezi českým lidem. Oblékl se v žíní a obcházelo
kostely pražské modlil se k Hospodinu. Když pak kní-
že Boleslav II. položil velmožům a duchovenstvu
sněm na Levý Hradec, k nejstarší svatyni zemské, a
přítomných se tázal, koho by poradili na osiřelý
stolec biskupský, odpověděli všichni jednohlasně:
"Koho jiného než rodáka našeho Vojtěcha? Ten bude
moudrým vůdcem našich duší." Tak byl vyvolen první
syn národa k hodnosti velekněžské. Vysvěcen a in-
vestován byl ve Veroně v Itálii od mohučského arcí-
biskupa Vigillise.

Mladému, pětadvacetiletému biskupu, nadšenému
asketickými ideály, k sobě přísnému a v šíření cti
a slávy Boží horlivému, se otevřelo širé pole pů-
sobnosti. Snažil se nejen v českém národě vyhladit
hluboce zakořeněné pohanské zlozvyky, ale podstatně
přispěl i k pokřtění národa maďarského. V té době
pronikalo křesťanství k Maďarům z různých stran a
též sv.Vojtěch tam posílal věrozvěsty a sám Uhry
několikrát navštívil. Asi r.985 pokřtil v Ostřihomě
nebo v Stolním Bělehradě uherského knížete Gey-
zu, několik členů knížecího rodu, a též Geyzova
syna a nástupce sv.Štěpána, který později dal na
jméno sv.Vojtěcha posvětit metropolitní chrám v O-
střihomě, kde se stal arcibiskupem spolupracovník
sv. Vojtěcha Astrík.

Náboženské poměry v Čechách však sv.biskupa ne-
málo kormoutily. Viděl ve svých krajanech lid tvr-
dé šíje, jenž nesnadno přivyká příkazům Evangelia.
Nejvíce jej rmoutily nekázeň kněžstva, mnohoženství
velmožů a prodávání křesťanů židům do otroctví. I
opustil sv.muž r.988 svízelný úhor své vlasti a o-
debral se do Říma. Chtěl jít do Palestiny, posvě-
cené životem Vykupitelovým, ale zbožný opat Nil mu
v jižní Itálii radil, že záslužnější než pouť je
život v přísném klášteře. I vstoupil se svým bra-
trem Radimem v Římě na Aventině do kláštera sv.Bo-
nifacia a Alexia a prožil tam jako člen benediktin-
ského řádu dva šťastné roky svého života.

-----oooo----- (Příště dále.)

Proste, a bude vám dáno: Přichází starší paní a dá-
vá ofěru na děkovnou mši svatou. Její muž byl váž-
ně nemocen. Měl rakovinu na ústech. Podrobil se o-
peraci. Žena konala s přáteli vroucí novenu. Opera-
ce se zdařila. Muž se uzdravil.

-----oooo-----

světové války jich bylo 10.000.